

Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1991 (ΕΕ L 352 της 31.12.1994, σ. 82), καθόσον η Επιτροπή δεν επιβάρυνε το ΕΓΤΠΕ με το ποσό των 116 663 582,10 γερμανικών μάρκων (DM), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Kartheyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, H. Ragnemalm, R. Schintgen και K. M. Ιωάννου (εισηγητή), δικαστές, γενικούς εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 21 Ιανουαρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 137 της 3.6.1995.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Ιανουαρίου 1999

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-215/96 και C-216/96 (αιτήσεις του Tribunale di Genova για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Carlo Bagnasco κ.λπ. Banca Popolare di Novara soc. coop. arl (BPN) (C-215/96) και Cassa di Risparmio di Genova e Imperia SpA (Carige) (C-216/96) (¹)

(Ανταγωνισμός — Άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ — Ενοποιημένοι τραπεζικοί όροι για το άνοιγμα πίστωσης σε αλληλόχρεο λογαριασμό και για τη γενική ρήτρα εγγυήσεως)

(1999/C 86/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-215/96 και C-216/96, με αντικείμενο δύο αιτήσεις του Tribunale di Genova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Carlo Bagnasco κ.λπ. και Banca Popolare di Novara soc. coop. arl (BPN) (C-215/96), Cassa di Risparmio di Genova e Imperia SpA (Carige) (C-216/96), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ ενόψει ορισμένων ενοποιημένων τραπεζικών όρων που επιβάλλει στα μέλη της η Associazione Bancaria Italiana κατά τη σύναψη συμβάσεων για το άνοιγμα πίστωσης σε αλληλόχρεο λογαριασμό και για τη γενική ρήτρα εγγυήσεως, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Hirsch (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. F. Mancini, J. L. Murray,

H. Ragnemalm και K. M. Ιωάννου, δικαστές, γενικούς εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιανουαρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Οι ενοποιημένοι τραπεζικοί όροι δεν έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, ως εκ του ότι επιτρέπουν στις τράπεζες να μεταβάλλουν ανά πάσα στιγμή τα επιτόκια, στα πλαίσια των συμβάσεων σχετικά με το άνοιγμα πίστωσης σε αλληλόχρεο λογαριασμό, λόγω αλλαγών στην αγορά χρήματος, και τούτο μέσω ανακοινώσεως που αφισοκοντάται στα καταστήματά τους ή κατά τρόπον που κρινουν αυτές προσφορότερο.
2. Οι ενοποιημένοι τραπεζικοί όροι σχετικά με τη γενική ρήτρα εγγυήσεως, σκοπός των οποίων είναι η εγγυοδοσία για το άνοιγμα πίστωσης σε αλληλόχρεο λογαριασμό και οι οποίοι παρεκκλίνουν από τις κοινές διατάξεις περί εγγυήσεως, όπως είναι οι όροι στα πλαίσια των κυρίων δικών, δεν είναι σε θέση, στο σύνολό τους, να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1 της Συνθήκης.
3. Η εφαρμογή των ανωτέρω ενοποιημένων τραπεζικών όρων δεν αποτελεί καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 247 της 24.8.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 21ης Ιανουαρίου 1999

στην υπόθεση C-150/97: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ)

(1999/C 86/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-150/97, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Francisco de Sousa Fialho) κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: Luís Fernandes και Pedro Portugal), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για την πλήρη και ορθή